

[Elisabeth Krog]

spiller en væsentlig rolle for den fremtidige udvikling.

Fremstillingen i denne serie nærmer sig på væsentlige punkter historieforfalskning, når den trækker paralleller til nutiden. Når teksten taler om, at tilstandene i DDR nu om dage kan karakteriseres med ordet »Exil«, mens man sammenholder nutidens forhold i Vesttyskland med die Demagogenverfolgung, som skete i 1848, som hæftet stort set handler om, og paralleliserer til den tids bogbrænding, tyranni og undertrykkelse, så viser det, at man i teksten ikke forholder sig kritisk til de to Tysklunde, men kun forholder sig kritisk til Vesttyskland.

I DDR nøjes man med at tale om »Exil«, og man bruger fire linjer til at begrunde dette og kommer med et digt af Wolf Biermann, som både angriber DDR og Vesttyskland. Det er Vesttyskland, som er under anklage. Man hævder, at debatten dér beherskes af ord som »Berufsverbot« og »Radikalenerlass«, og det er som sagt Vesttyskland, som på 57<sup>1</sup>/<sub>2</sub> side af grundbogens 59 sider er under anklage. Og sådan forekommer det også, når man hører selve udsendelserne. Det er ikke DDR, hvor kritik, opposition og frihed ikke bare er begrænset, men afskaffet, og hvor 3,6–4 millioner mennesker er flygtet og mange tusinder er skudt på forskellige sindrige måder – det er Vesttyskland, som er under kritisk lup.

Jeg synes ikke, at tyskundervisningen burde fortie væsentlige sider ved begge Tysklundes politiske liv, og jeg synes, at det er en form for historiefortælling, hvor man forholder sig så ukritisk til dele af sine kilder, at det må siges at være uacceptabelt som skole-radio.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

### *Skriftligt besvarede spørgsmål:*

#### **Første næstformand (Erlendsson):**

Fra ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Bernhard Baunsgaard: spm. nr. 95 og 101.

Annelise Gotfredsen: spm. nr. 104.

Kirsten Jacobsen: spm. nr. 105 og 113.

Poulsgaard: spm. nr. 106.

Alfred Hansen: spm. nr. 107, 108 og 118.

Mimi Jakobsen: spm. nr. 111.

Til *justitsministeren* (17/10 78) af:

#### **Bernhard Baunsgaard (RV):**

»Er det rimeligt, at der skal gå så lang tid, inden danske myndigheder reagerer og får udarbejdet udleveringskrav om den 3-årige dreng, der af faderen er ført til Spanien?«  
(Spm. nr. 95).

#### **Begrundelse.**

Ifølge en artikel i Politiken har myndighederne herhjemme endnu ikke fået udarbejdet et krav om udlevering af et 3-årigt barn, der den 22. juli af faderen blev bortført til Spanien.

Efter de oplysninger, Politiken giver, synes der ikke at være tvivl om, at moderen har forældremyndigheden, og at faderen uretmæssigt har bortført barnet. Hvis disse oplysninger er korrekte, hvorfor skal det så vare så længe, før vore myndigheder reagerer?

Hvis der på den anden side er særlige vanskeligheder ved at få udleveret barnet på grund af forskellig lovgivning i Spanien og Danmark eller på grund af internationale aftaler mellem Spanien og Danmark, er det rimeligt, at disse vanskeligheder klarlægges.

#### *Besvarelse* (26/10 78):

#### **Justitsministeren (Nathalie Lind):**

Det kan indledningsvis oplyses, at justitsministeriet via udenrigsministeriet i skrivelse af 16. oktober 1978 har fremsat formel anmodning om udlevering til retsforfølgning her i landet af den person, som omtales i begrundelsen for det stillede spørgsmål.

Justitsministeriet skal i øvrigt anføre, at den foreliggende sag af alle implicerede danske myndigheder er blevet behandlet som en hastesag, og at der efter ministeriets opfattelse ikke er grundlag for at rette kritik mod nogen myndighed for sagsbehandlingen. Til belysning af den medgåede ekspeditionstid kan det nævnes, at der er gået godt 14 dage med efterforskning til konstatering af den pågældende persons ophold i udlandet. Endvidere er der – som i alle sager vedrørende retsanmodninger til udlandet – medgået en vis tid med tilvejebringelse og oversættelse